

Prima instanță: Jud. Orhei, sediul Central (E. Buzu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Primarul or. Orhei, reprezentat de către avocatul Maxim Sidorenco,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat împotriva Viceprimarului or. Orhei cu privire la anularea dispoziției,

împotriva deciziei din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de Primarul or. Orhei și s-a menținut hotărârea din 30 octombrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 1 septembrie 2017, Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Viceprimarului or. Orhei cu privire la anularea dispoziției.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin dispoziția nr. 161 din 7 iulie 2017 „cu privire la suspendarea temporară a activității instituției publice de educație timpurie nr. 5 din or. Orhei”, Viceprimarul or. Orhei, Valerian Cristea, a suspendat temporar de la 10 iulie 2017 până la 10 august 2017 activitatea instituției publice de educație timpurie nr. 5 din or. Orhei.

Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a menționat că, la data de 27 iulie 2017 verificând legalitatea dispoziției, a contestat adoptarea acestui act administrativ prin notificarea nr. 1304III4/OT₈ -239, întrucât viceprimarul și-a depășit competența funcțională, or, conform prevederilor art. 4 alin. (1) lit. (h) din Legea nr. 435-XVI din 28 decembrie 2006 privind descentralizarea administrativă, „construcția, gestionarea, întreținerea și echiparea instituțiilor preșcolare și extrașcolare (creșe, grădinițe de copii, școli de artă, de muzică) ține de competența autorităților publice locale de nivelul întâi”, sistarea activității grădiniței nu ține de competența viceprimarului.

A explicat că, la 24 august 2017 autoritatea publică locală a prezentat răspuns la notificarea nr. 1304OT₈ -239 din 27 iulie 2017, prin care și-a exprimat dezacordul, în acest sens motivând că, întru executarea deciziei Consiliului municipal Orhei nr. 5.2.3 din 6 iunie 2017 „cu privire la alocarea mijloacelor financiare din soldul disponibil”, au fost alocate mijloace financiare pentru efectuarea unor lucrări de reparație curentă, de

igienizare, precum și instalării utilajului în blocul alimentar, pentru asigurarea condițiilor adecvate de activitate și condiții satisfăcătoare de întreținere pentru copii în instituțiile respective, iar la 7 iulie 2017 viceprimarul or. Orhei, Valerian Cristea, a emis dispoziția nr. 161 „cu privire la suspendarea temporară a activității instituției publice de educație timpurie nr. 5 din or. Orhei”.

Totodată, a mai specificat că, prin decizia Consiliului municipal Orhei nr. 5.2.3 din 6 iunie 2017 s-a decis asupra întreținerii și echipării instituțiilor preșcolare, alocând în acest sens mijloace financiare pentru procurarea mașinilor și utilajelor la instituțiile publice de educație timpurie nominalizată, iar dispoziția nr. 161 din 7 iulie 2017 „cu privire la suspendarea temporară a activității instituției publice de educație timpurie nr. 5 din or. Orhei”, emisă de viceprimarul or. Orhei, Valerian Cristea, este ilegală, emisă în contradicție cu actele legislative cu încălcarea competenței.

Reclamantul a solicitat anularea dispoziției nr. 161 din 7 iulie 2017 „cu privire la suspendarea temporară a activității instituției publice de educație timpurie nr. 5 din or. Orhei”.

Prin hotărârea din 30 octombrie 2017 a Judecătoria Orhei, sediul Central a fost admisă acțiunea depusă de către Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat. S-a anulat dispoziția nr. 161 din 7 iulie 2017 „cu privire la suspendarea temporară a activității instituției publice de educație timpurie nr. 5 din or. Orhei”.

Prin decizia din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse apelurile declarate de Primarul or. Orhei și s-a menținut hotărârea din 30 octombrie 2017 a Judecătoria Orhei, sediul Central.

La 19 noiembrie 2018, Primarul or. Orhei, reprezentat de către avocatul Maxim Sidorenco a declarat recurs împotriva deciziei din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, deoarece au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

A menționat că, instanța de apel nu a argumentat poziția juridică ce a dus la respingerea apelului și nu a interpretat normele juridice concrete aplicate în speță din care ar rezulta ilegalitatea actului administrativ contestat.

Totodată, a relatat că, instanțele de judecată nu au aplicat în modul corespunzător art. 4 alin.(1) lit. d) din Legea nr. 435 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală.

A mai adăugat că, atât instanța de fond cât și instanța de apel a dispus anularea actului contestat fără a explica din ce motiv în speță nu poate fi aplicat pct. 5 din Regulamentul cu privire la activitatea instituțiilor preșcolare, aprobat prin decizia Consiliului or. Orhei nr. 1.6 din 6 martie 2013 în coroborare cu art. 29 alin.(2) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală.

A specificat că, hotărârile emise de către instanțele ierarhic inferioare încalcă grav dreptul la autonomie locală și garanțiile prevăzute de Carta Europeană a Autonomiei Locale semnată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, la care a aderat Republica Moldova, și anume art.4 alin.(2) și (4).

Recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă să fie respinsă integral.

Prin referința depusă la data de 12 decembrie 2018 Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a solicitat ca recursul depus să fie respins ca fiind neîntemeiat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de două luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 18 septembrie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 19 noiembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b₁) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; c) a interpretat în mod eronat legea; d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Primarul or. Orhei, reprezentat de către avocatul Maxim Sidorenco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în

verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Primarul or. Orhei, reprezentat de către avocatul Maxim Sidorenco, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Primarul or. Orhei, reprezentat de către avocatul Maxim Sidorenco, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Primarul or. Orhei, reprezentat de către avocatul Maxim Sidorenco.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu